

Sentencja

Artykuł 24 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1244/2010 z dnia 9 grudnia 2010 r. należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które wyklucza z kręgu osób uprawnionych do niektórych „specjalnych nieskładkowych świadczeń pieniężnych” w rozumieniu art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 883/2004, stanowiących jednocześnie „świadczenie z zakresu pomocy społecznej” w rozumieniu art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/38, obywateli innych państw członkowskich znajdujących się w sytuacji takiej jak wskazana w art. 6 ust. 1 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 315 z 19.9.2014 r.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 lutego 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media/Viestintävirasto

(Sprawa C-314/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2010/13/UE — Artykuł 19 ust. 1 — Oddzielenie reklamy telewizyjnej od audycji — Podzielony ekran — Artykuł 23 ust. 1 i 2 — Ograniczenie czasu nadawania telewizyjnych spotów reklamowych do 20 % godziny zegarowej — Ogłoszenia o sponsorowaniu — Inne odniesienia do sponsora — „Czarne sekundy”)

(2016/C 145/08)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media

Strona pozwana: Viestintävirasto

Sentencja

- 1) Artykuł 19 ust. 1 dyrektywy 2010/13/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie istnieniu przepisów krajowych takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, zezwalających na to, aby podzielonemu ekranowi, na którym pojawiają się napisy końcowe audycji telewizyjnej w jednej kolumnie, a lista zapowiedzi kolejnych audycji nadawcy w drugiej, w celu oddzielenia dobiegającej końca audycji od następującego po niej bloku reklamowego niekoniecznie towarzyszył występujący w tym samym czasie lub następujący po nim sygnał dźwiękowy lub wizualny, o ile tego rodzaju sposób oddzielenia samodzielnie spełnia wymogi określone w art. 19 ust. 1 zdanie pierwsze tej dyrektywy, co powinien zbadać sąd odsyłający.
- 2) Artykuł 23 ust. 2 dyrektywy 2010/13 należy interpretować w ten sposób, że oznaczenia dotyczące sponsorowania zamieszczane w audycjach innych niż audycja sponsorowana, takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, należy wliczać do limitu czasu nadawania reklam na godzinę zegarową określonego w art. 23 ust. 1 tej dyrektywy.

- 3) Artykuł 23 ust. 1 dyrektywy 2010/13 należy interpretować w ten sposób, że jeśli państwo członkowskie nie skorzystało z uprawnienia do ustanowienia bardziej rygorystycznej normy niż ta określona w tym przepisie, to nie tylko artykuł ten nie stoi na przeszkodzie temu, by „czarne sekundy”, wplatanie między poszczególne spoty telewizyjnego bloku reklamowego lub między ten blok a następującą po nim audycję, były wliczane do ustalonego w tym przepisie limitu czasu nadawania reklamy telewizyjnej wynoszącego 20 % na godzinę zegarową, lecz wręcz nakazuje je do niego wliczać.

⁽¹⁾ Dz.U. C 292 z 1.9.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 lutego 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – Air Baltic Corporation AS/ Lietuvos Respublikos specialiąjų tyrimų tarnyba

(Sprawa C-429/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przewóz lotniczy — Konwencja montrealaska — Artykuły 19, 22 i 29 — Odpowiedzialność przewoźnika lotniczego w przypadku opóźnienia w międzynarodowym przewozie pasażerskim — Umowa przewozu zawarta przez pracodawcę pasażerów — Szkoda wynikająca z opóźnienia — Szkoda poniesiona przez pracodawcę)

(2016/C 145/09)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Air Baltic Corporation AS

Druga strona postępowania: Lietuvos Respublikos specialiąjų tyrimų tarnyba

Sentencja

Konwencję o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartą w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r. i zatwierdzoną w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r., a w szczególności jej art. 19, 22 i 29, należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik lotniczy, który zawarł umowę przewozu międzynarodowego z pracodawcą osób przewożonych w charakterze pasażerów, takim jak strona postępowania głównego, odpowiada wobec owego pracodawcy za szkodę wynikłą z opóźnienia lotów odbytych przez pracowników tego pracodawcy na podstawie tej umowy obejmującej poniesione przez niego dodatkowe koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 421 z 24.11.2014.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 lutego 2016 r. – Republika Federalna Niemiec/Komisja Europejska

(Sprawa C-446/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Usługi usuwania zwłok zwierzęcych i odpadów z ubojni — Utrzymywanie dodatkowych mocy przerobowych w razie chorób epizootycznych — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Oczywisty błąd w ocenie — Rekompensata za zobowiązanie z zakresu usług publicznych — Obowiązek uzasadnienia)

(2016/C 145/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy, T. Lübbig i M. Klasse, Rechtsanwälte)